

(המשך מעמוד 28)

ואדי ואתיר שלדק נביעות ידוע בסני כנחל משופע שקורות של מים מתוקים. אבל המינהל לא השקיע כאן די כסף בפיתוח, טענים המושבניקים. כל הפירה של באר חדשה תארך כשנתיים, ועד אז — אם אכן יזוג קורות המים לכפר-הדייגים — תיעצר תנופת ההתפתחות של נביעות. אנחנו מתכננים לקלוט עוד עשר מ"ש פחות השנה, שחלקן מיועדות לחקלאות. אבל אם ייחזו את הקו החדש, בניגוד להבטחות בעל-פה של השר ובניגוד להסכמים, לא רק לא נוכל לקלוט את המים פחות החדשות, אלא נצטרך גם לצמצם את השטחים המעובדים כבר במשך. בכלל, נראה לי משונה, מוסיף עופר, שמצד אחד מתגאים בשיבה שלנו במקום ובהישגים החקלאיים שלנו, כמו ייצוא ירקות הרבה לפני העונה, ומצד שני, בגלל אינטרסים לא ברורים, מנשלים אותנו ממקורות המים החיוניים לנו, לטובתם של בעליהן מיסחוריים.

בריאות והירות. אנטיביוטיקה!

הרופאים העיטו את החיית אנטיביוטיקה למרות מהאותיה, והיא כימעט שמתה

בהתחלה לא ידעתי שהייתי במצב כלי כקשה. רק לפני כמה ימים גודע לי שבעצם גסטרי, סיפרה קטרין (קטי) נפר, חיילת בלוגדית יפהפיה בת 19, המאושפוט מזה שלושה שבועות בבית-החולים רמ"ס בחיפה.

רגישות לתרופה. לפני שלושה שבועות פנתה קטי למירפאה-שיניים צבאית בחיפה, והתלוננה על כאבים בשיניה. הרופא הצבאי העדיף, משיקוליו שלו, להפנותה לבית-החולים רמ"ס, שם התקבלה במחלקת פה-יולוסת.

כשנכנסתי, מספרת קטי, הרופאים רצו לתת לי כדורי אנטיביוטיקה מסוג אורבנין. נזכרתי שלפני שנה וחצי קיבלתי כדורים מהסוג הזה, והרגשתי רע מאד בגללם, ואמרת לי רופאים שאני רגישה לאנטיביוטיקה הזו. גם אמא ביקשה שלא יתנו לי את הכדורים.

הבקשה לא העזילה, והרופאים העיטו את קטי בכדורי אורבנין בכמויות גדולות. למחרת אירע דבר מוזר. באופן פתאומי חדל דמה של קטי לייצר כדוריות לבנות, וחלה ירידה דראסטית של 80 אחוזים במיסרן. תפוחות ענקיות הופיעו על גופה כשהן מלוות גירויים קשים ותחושת-בחילה. כמצב של אובדן כדוריות לבנות ב-כמות כזו! מסביר אחד מרופאיה, הגוף אינו מסוגל להתגונן מפני חיידקים וזיי הומים, כי אין בו די נוגדנים. במיקרה כמו של קטי, לא שרשטה או זיהום קל היו עלולים לגרום למותה.

תמישה ימים פירפרה קטי היפה בין החיים לבין המוות, כשרופאי בית-החולים ממשכים להאכילה בכדורי אורבנין, עד מות מחאותיה. כך נמשך הדבר עד שנכנסה לתמונה האם, אדריאן נפר, ניצור להישואה ואם לארבעה, שעלתה לפני שבע שנים מאנגליה ומתגוררת עם משפחתה ברמת-ישי שלד טבעון.

פיקניק במימציאים. לא יכולתי לראות יותר את הילדה טובלת, מספרת האם, ואחרי חמישה ימים לקחתי אותה הביתה. הרופאים לא הסבירו לי עד כמה הענייה חמורה. למרות כל הבקשות שלי שיפסיקו עם הכדורים האלה, הם המשיכו לתת לה אותם, ואמרו לי שהמצב משביעי-רצון.

אלא שלרופאה הצבאי של קטי סיפרו רופאי מחלקת פה-יולוסת ברמ"ס בדריים שונים לחלוטין. ביום שבו לקחה אדריאן נפר את קטי הביתה, התקשר אליה קצין-רפואה צבאי. הקצין גילה לאם, לראשונה, את חומרת מצבה של הבת, וביקש שתחרי זורה במהירות לבית-החולים.

החזרתי את קטי לבית-החולים, מספרת אדריאן, אבל שם ניסו לשכנע אותי שהטיפול שלהם היה בסדר גמור. היא לא ידעה את נפשה מדיאגה, והסתובבה כסחרורית במיסדרונות בית-החולים. אחות מצאה אותה מתעלפת בקומה השישית. לא יסיתי להתאבד, אמרת האם, למרות שהייתה לי הרגשה שקטי הולכת למות. רק אחרי יכוחים קשים הסכימו

הרופאים להפסיק לתת לה את כדורי האנטיביוטיקה, ומצבה באמת השתפר. **טיפול כושל.** אחרי שהפסיקה לקחת את כדורי האנטיביוטיקה, השתפר מאד מצבה של קטי, אך אמה עדיין לא נרגעה. אינני רופאה ואינני פרופסור, היא טוענת, אבל כשחולה טוען שהוא רגיש לתרופה מסוימת, הרופא אינו רשאי להת-ייחס אליו כלחיימת-מעבדה ולהתעלם מדבריו. בתי אומנם ניצלה ממות, אבל מיקרים כאלה הרי יכולים לקרות שוב, גם ב-עתיד!

כמה רופאים הודו, בשיחות פרטיות אתי, שהטיפול בקטי היה כושל, ושהיא הועמדה בסכנת-מוות בגלל רשלנות, אבל באופן רישמי לא קיבלתי שום הסבר שיגיד את דעתי.

תגובת הרופא במחלקת פה-יולוסת, ד"ר ענתבי, היתה קצרה: קטרין נפר לא קיבלה כלל טיפול אנטיביוטי כזה בבית-החולים רמ"ס, אמר, והיא הגיעה למצב של מחסור בכדוריות-דם לבנות בגלל נטילת כמות גדולה של כדורי אופטלגין לפני שהגיעה לכאן. כנראה תוך כדי ניסיונות לשכך את כאביה-שיניים שלה, גם לא נכון שהיא היתה קרובה למוות. הטיפול בה היה מעל ומעבר, וכל הסיפור הזה הוא סתם רכילות.

מישפט

האותיות הקטנות

השופט וקצין-המושטרה

לא הכינו שעורייבית —

ועורך-הדין הפתע

העירעור שהגיש עורך-הדין צבי לידסקי נראה כאחד מתוך אלפים המוגשים בבתי-המשפט. לידסקי עירער על עונשו של יעקוב סחה (51), דמות ידועה בעלת עבר עשיר, שנידון לשלושה חודשי-מאסר ב-1976, ובניגוד לשביעת הנאשמים האחרים, שקיבלו קנסות כספיים בלבד, גור השופט על סחה עונש מאסר.

מידידיו, בינואר 1974, גור-הדין ניחן על-ידי שופט בית-משפט-השלום, שלמה בוכוויץ, כסוף מאי 1976, ובניגוד לשביעת הנאשמים האחרים, שקיבלו קנסות כספיים בלבד, גור השופט על סחה עונש מאסר.

כאשר עירער לידסקי לפני השופטים חלימה, אולסקי ופילפל, נסבו טיעוניו בתחילה על חומרת העונש. אלא שלפתע גילה עובדה מפתיעה. השופט בוכוויץ חרג מסמכותו כאשר הטיל על סחה את עונש-המאסר, שכן רק בשנת 1975 תוקן חוק דיני העונשין למישחקי-זול, ואילו העבירה בוצעה שנה קודם לחקיקת החוק. שהעניק לשופטי בית-משפט-השלום אפשרות ל-הטיל מאסר של שנה בעוון מישחקי-קוביה. השופט הפעיל סמכויות שכלל לא היו בידו, וחרג מסמכותו. העירעור התקבל, פסק-הדין בוטל, ויעקוב סחה — שבינתים לא חזר לטורו — נידון לשלושה חודשי מאסר על-תנאי בלבד.

המחשב המטעה. ענינו החדות של הפרקליט עזרו ללקוחו בפעם נוספת.

כאשר הגן על חוסני מסרי, שנענש בסחר-סמים, השוטרים טענו כי ראו את חוסני מתצפית מוסתרת כשהוא מוכר סמים, ואף בימו קניית סמים בשטרות מסומנים, אלא שכאשר באו לעצרו — נעלם מהמקום. למחרת היום נתפס חוסני, ועל גופו נמצאו השטרות המסומנים. אלא שהוא טען, כאשר הובא לפני השופט, כי הרוויח את הכסף במישחקי-קלפים, וייתכן שהכסף הגיע לרשותו בדרך זו. ככל שהיה ידוע ללידסקי, שהגן עליו, לא היו לחוסני הרשעות קודמות, אלא שבבית-המשפט ציפתה לעורך-הדין הפתעה בלתי-נעימה. קצין-המשטרה שהופיע בבית-המשפט שלף ערימה ענקית של דפים שפלט מחשב-המישטרה, וטען בבית-הדין: "לחשוד יש עשרות הרשעות קודמות." לידסקי, שחשש כי הנה נפל לידיו לקוח המרמה אף את עורך-דינו בקשר לעברו, ניגש בחשש לדוכן ונטל את ערימת דפי-המחשב לידיו. הפתעה היתה שלמה, ונעימה, כאשר גילה כי כל הערימה הענקית כולה היתה רק פירוט של תיקים ישנים שבסופם הדפיס המחשב: "התיק נסגר מחסור הוכחות." טיעוניו של קצין-המשטרה, שנבזק מן הגילוי שהוא עצמו לא הבחין בו, ניחזו על-ידי השופט, שהופתע גם הוא מן התגלית. חוסני שוחרר בערבות.

כבוד השגריר

פר פישר, שגריר גרמניה בישראל, היה אחד האורחים הכבודים שהוזמנו למסיבה שנערכה לכבוד דליה לביא והעיתונאית יהודית סלומון מהליווד. השגריר מכיר את דליה עוד מתקופת הצלחתה בגרמניה ושמח לפגוש בה. דליה התעניינה לדעת מה קורה עם ידידה, מנפרד כץ.

המסיבה היתה אמורה להיות סודית, עיטור ופרדי הכינו רשימה עדכנית של כל ידידיה הקרובים של דליה, פלוס כמה עיתונאים שבלעדיהם מסיבה אינה מסיבה, וכך, בלילה המיועד, הוצב בשער המועדון שומר גדל-ממדים ובידו רשימה אלה-הוליווד, כלומר: מי ששמו לא מופיע ברשימה לא יורשה להיכנס.

ומי שכן הורשה, לא התאכזב. נוסף לגבניות וליוני היתה שם גם דליה, שניצבה לצידו של צעיר ממושקף והציגה אותו בפני ידידיה כ"ארוסי". לאותם שהרימו גבות תמהות הסבירה דליה כי את ארוסה, צ'ארלס גאנו המכונה "צ'אק", הכירה ב-מיסגרת עבודתה למען המגבית, שם הוא

היא ניצבה בשימלת סן-לורן פירחונית, בשיער קצר ובמגפי רפאל בפתח המועדון של פרדריקה, יפהפייה כתמיד, וקיבלה את פני ידידיה הרבים בקריאות, "אהלן!" ידידותיות, בחיבוקים ובנשיקות.

למרות השיפשוף החוצלארצי נשארה דליה לביא צברית בדם. למרות תווית הכוכבת שהורבקה לה גותרה ישראלית, הידועת שבישראל רצו להתנהג כמו ישראליים.

היא הגיעה ארצה בראש מישלחת בת 150 איש, פעילי המגבית במייאמי-ביץ', מקום-מגוריה הנוכחי, כדי להראות להם לאן הולך הכסף שלהם, וכיוון שכך השאיר רה את שני ילדיה בבית, עם האומנת, מפני ש, הפעם באתי לעבוד, ולא לכיף.

אך בלי כיופים בכליזאת אי-אפשר, ולמרות לוח-העבודה הגדוש שלה, הכולל סיוורים לאורך ולרוחב הארץ הצליח מע-ריצה הוותיק, עיתונאי-הקלנוע ג. עיטור, לתפוס טרמפ על היום הבודד שבו שהתה בתל-אביב, ולארגן לכבודה מסיבה שאליה הזמין את כל ידידיה הקרובים של דליה.

באותה הזדמנות החליט עיטור להציג לפני השחקנים הישראלים, ידידיה של דליה, גם את העיתונאית הישראלית יהודית סלומון, היושבת בהליווד ומשמשת כיו"ר איגוד הכתבים הזרים בעריה-סטרטוס.

לצורך אירגון המסיבה פנה עיטור אל פרדריקה סגל, שהיא מארגנת-מסיבות ידועה, פרדי נידבה בר-במקום את מועדון גה, הסגור בימי ראשון ובימי שיטראוס, ידידי-עצורה של דליה, ניגב גביות ויני.

צ'ארלס גאנו, המכונה "צ'אק", ארוסה בן ה-33 של דליה לביא, הוא איש-עסקים יהודי עשיר במייאמי-ביץ' ואחד מפעילי המגבית.

המארכת פרדריקה סגל, שבי-מועדנה התקיימה המסיבה, הוכיחה כי היא הגבר היחיד במקום כאשר טילקה את בני הזוג פלאטו.

אחד התורמים הגדולים, וכי, הפעם זה רציני.

צ'אק בן השלושים-ושלוש הוא איש עסקים עשיר מאד. דליה אומנם נמנעה מלכנות אותו מיליונר, אולם יודעי-דבר סיפרו כי זה בדיק מה שהוא.

ידידיה של דליה הגיעו בהרכב מלא. היו שם שייקה ולידיה אופיר, חיים וגליה טופול, ריבקה מיכאלי עם בעלה יורם, והאמרגן אברהם דשא המכונה "פישנל". שסירב להצטלם אפילו עם דליה עצמה. היה אייבי נתן שבא עם הדוגמנית שרה